

obsežnega besednjaka (leksike) navadnega jezika, z njegovo zelo razvejano semantiko in pragmatiko, v zelo omejen besednjak logike z njeno še bolj omejeno semantiko.

In to lahko storimo, pojasnjuje Hamblin, »samo na račun značilnosti, ki so bistvene za naravni jezik« (Hamblin, 1970/2004: 213).

Argumenti so namenjeni interpretaciji, ne opisovanju »realnosti«

2) Referenca je odvisna od védenja v času izjavljanja. Hamblin nadaljuje:

»Če so argumenti, o katerih razpravljamo, argumenti, ki jih je Janez Novak proizvedel v svoji glavi in za lastno razumevanje, se bodo *merila za presojo nanašala izključno na to, kar je Janezu Novaku znano*, kar je Janezu Novaku dvomljivo in tako naprej. Vendar gre za paradigmatški primer argumenta takrat, ki je proizveden *s strani* ene osebe z namenom *prepričati* drugo.« (Hamblin, 1970/2004: 239, poudarili avtorji)

Naša interpretacija zgornjega odlomka bi bila, da večna in univerzalna resnica ne obstaja oz., posledično, da tudi večni in univerzalni pogoji ali merila za resničnost ne obstajajo. Resnica je relativna, vendar »relativnosti« ne smemo razumeti v smislu trivialnega stereotipa, da se vse spreminja in da je lahko vse drugačno. »Relativnost« je treba razumeti bolj v etimološkem smislu (lat. *relativus* = 'ki se nanaša na ali je v razmerju do'; od *referre* = 'nositi nazaj', 'vračati'/'ozirati se'), kot stvar (koncept, misel), ki ima odnos ali je v odnosu do druge stvari (koncept, misel). V posameznem odnosu (X v razmerju do Y) je lahko resnica (oz. »resnica«) razumljena in predstavljena kot taka in taka; v nekem drugem odnosu (X v razmerju do Z) pa je lahko resnica (oz. »resnica«) razumljena in predstavljena povsem drugače.

Argumenti in sprejemanje: vloga občinstva

3) Ustreznost in primernost izrečenega, v teh okoliščinah, temu občinstvu, za te namene in te smotre. Hamblin nadaljuje:

»Razlogi, ki jih imajo različni ljudje za sprejemanje različnih trditvev in postopkov, so včasih nedvomno relevantni za vrednost argumenta, ki je na njih zgrajen; vendar, če že moramo nekje potegniti črto, *sprejetje s strani osebe, ki ji je argument namenjen* – osebe, za katero naš argument je argument – *je ustrezna podlaga za niz meril.*« (Hamblin, 1970/2004: 242, poudarili avtorji)